

Landskap: Småland Sörsmåle Upptecknat av: N. G. Kullerström
 Härad: Sörsmåle Adress: Healmåsjö
 Socken: Hisselbyårda Berättat av Kaysa Walbörj
 Uppteckningsår: 1930 Född år 1796 i Hisselbyårda

1

Uppteckningen rör Länsvansfäst

Denna lilla husliga hestoria jag här nedskrivit är berättad av dän vitt berömda samariten och botyörasinnan Kaysa Walbörj som även var vitt och brett anlitad för sina trollkonstar vilkett jag närmare uti framtiden skall klargöra om hennes egna bedrifter och underverk bland mäniskarna,

Dätta är dän fördolda föreningen
 dät var 6 man som tillhörde dän, samt en biträdande man eller kvinna som var myskett och väl behagligesodd uti trollkonstens konst, den trollkonsten när skulle vara med hela tiden under tre dagar

MINDRE TILFÖRLITLIGT

till denna församling som bestod av 6 befasta 49
gubbar av Län allra bästa klassen och som var
de rikaste uti deras omgivning, tillhvar den spunde
på tredje dagen, därför kallade man Län spumans
nåfästen eller spumansnåfästningen, vim Län spun-
de mannen var det måste föreliva en gäta ty-
ingen hände honom mer än de 6 gubbar som
yngersamt hade tillhållatt honom, icke en
tullhanstnären viste vim Län främmande
manner var, de fördälda förhandlingar
man hade fört var nu färdiga och på det
klara till Länne man fram, då denne fram in-
fick tullgammal eller dito gubben avlämna
sig till man åter kallade på Län, ty man fick
icke vara närvarande vid slutbehandling
det dröjde några timmar förän detta var
klart, och man kalla på Län ädelstämmande
som genast infar sig med sitt ädelgär och

Skriv endast på denna sida! och sin beordring.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2823

2

MINORE TILFÖRLITLIGT

50
vad man hade för sig på detta möte är
och förblir en gåta, och han icke redovisat för
men denna kassa välbehör som var mäd vid
sådana möten ty han var där mest antitade
då det var frågan om trollkonster och därmed
sammankänande yörsmål, han berättade det
för min mor som var hennes egen sötta, alltså
min mormor, jag som nedskriver detta,
men det hela skulle gå ut på en sammankän-
ning, och att dessa o-gubbar skulle sälja sig
till den ryende ohände mannen som var s. t. s.
man hade mycket sådant för sig under våra
färfäders tid efter de gamlas sägna, ty sådana
bandgolekar var alltid rika och välbehörade,
om det t. ex. gick bakut för någon av dem
var hans löfteshamratas skyldiga till att
hjälpa honom upp igen, där så länge skulle
aldrig bliva fattiga eller uti nödläge.

MINRE TILLFÖRLITLIGT

dät berättades att dänna gamman skulle iderläta
 dän äste av dänna gobbar, och med lätta blod skulle
 man undertikna de kontrakt som här uppyades
 under dän tid dä man var samlade uti en samhet
 ty under dän tid som lätta möte varade fick icke
 någon tillträde till dät rum som dän disponerade
 men än dän gamma eller gubbe som var ordrad
 dästill, dän skulle passa dän med allt vad
 man behövede, någon annan var icke värdig till
 att få höra eller se vad man uttälade under tiden,
 sådana män skulle alldrig lida brist på fångar
 eller vara utsatta för några som hätt värikheter,
 män sägner talar om att dä kontraktet var till
 ändalupett och tiden var inne, så var sådana gob-
 bar spioläst försvanna, och ingen viste vart de
 hamnade, dät har varit många berättare över sam-
 ma ämne, och alla bekräftar att dät ägde grund
 och att sådana män förwan från löden som en

och alldeles spioläst,

man har berättat om en rik och väl besuten ⁵²man
som tillhörde en sådan nyumanna-förening han betade
olva människor och hade sitt säte uti stora glasebo gulla-
bo församling, och var en mächtige respächterad man
denne mand försvar uti sin hammare på sitt säng
läger spärläst och ingen wiste wäst, dät enda man
kunde upptäcka efter honom var tre blodfläckar
uti hans säng samt att lössen till hans hammare stod
öppen på wid gavel på morgonen, wad hade man att
göra ty alla husets medlemmar och många utamstående
wiste ju att han var såld till st. a. och nu wiste
man utan twivel wad olva människor hade hamnat,
dät wäst endast till att gå till prästen och anmäla
ett hastigt dödsfall, och ställa till en blaffbegrav-
ning för att undslippa där nedsliga smär
som anners hade skulatt drabbatt där så hög-
achtade och wärdiga förmelyen, man blaffade
med och hade en alstoch uti kistan och begravde,

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2823

5

INDRE TILLFÖRLITLIGT

Hur den blaffade begravningen upptäcktes⁵³
Påren Anders dotter som nu ligger på sin dödsbädd fäskla-
rade hur allt tillgätt med fadern, och lät nu prästen
veta att man hade i stället för fadrens stoft begravitt
en abtack, undersökning vidtog och man fant till sin
färvänning en halvt förmodnad abtack uti ola män-
nansons tilltänkta grav, nu vart gatan löst och icke
någott tvivel rådde mer om händelsen, efter där
så snart som man fan man ola människans
wårthensbok med hans namnteckning skriven
till synes med blod på det svarta bladet, detta
hände 30-år efter hans försvinnande, inom gullabo
kapällförsamling år 1816, många berättelser om sådana
tilldragelser finnes inom våra trakter, som äro
uti omlopp ännu i dag bland de gamla som sätta sin
högsta tro på att sådana existerade under förfadernas
tid, men inskränkar jag mig med detta i rikända
dät passar icke till de gamla mennes!